

שְׁלַח לַחֲמֹד

פְּרִשְׁתָּה כִּי תֵצֵא | תשפ"ו

בצדקה תכונני

גליון 440

סיפור לשבת

"הַיֵּשֶׁב תֵּשְׁבִיבם לְאַזְזִירָה" (דברים כב, ח)

סיפר הגאון רבי חיים קרייזווירט זצ"ל מעשה שאירע עמו בתוקפת השואה. באחד הימים ראה יהודי עשיר שנשלח עם המוני בית ישראל להישרף על קידוש ה' בכבשונות. בראותו כי כלתה אליו הרעה פנה אל רבי חיים וגילה לו כי חסך סכום כסף גדול בבנק שבמדינת שווייץ, ומסר לו סימנים ומספרים שצריך לדעת כדי להוציא את הכסף מהחשבון בבנק. הוא הוסיף וביקש ממנו שאם ינצל מצפוני הרשעים ויפגוש באחד מבניו או מיוצאי חלציו, ימסור להם פרטים אלו כדי שיקחו את שלהם ויתפרנסו בכבוד. ואכן נטל רבי חיים קרייזווירט את הפרטים, אך שנים רבות לאחר המלחמה לא הצליח למצוא שם ושארית לאותו יהודי, ואף לאחר חיפושים שונים לא עלה בידו למצוא אחד מיורשיו. עברו יותר מעשרים שנה. רבי חיים יושב בבית המדרש ועמל בתורה, והנה ביום מן הימים נכנס אורח עני מרוד, לבוש בבגדים קרועים ובלויים, והתיישב בקצה בית המדרש ושהה שם בעיר במשך כמה ימים. במשך ימים אלו שמע רבי חיים את שמו ושם משפחתו, ולאחר בירור קצר נודע לו שהוא בנו של אותו יהודי שמסר לו את מספר חשבון הבנק שלו בשווייץ. הבין רבי חיים שנודמנה עתה לידו מצוה גדולה של השבת אבידה בשלימות. הוא ניגש אל האיש וחקר אותו היטב בבדיקות שונות להיות בטוח שאכן הוא באמת בנו של אותו יהודי, ומשמצא כי אמת בפיו, מסר לו את הסימנים והמספרים שהיה צריך לדעת, והלה הצליח להוציא מהחשבון בבנק סכום כסף אדיר שהפקיד אביו שם שנים רבות קודם לכן. הוסיף רבי חיים שיש ללמוד מכאן מוסר השכל, שיכול אדם להסתובב עשרים שנה עני מרוד ואינו יודע עד כמה עשיר הוא, כך כל אדם מסתובב בעוה"ז כעני בדעת ומבזבז זמנו, ואינו מודע לאוצר הגדול הטמון בו, הכוחות, הכשרונות והיכולות שמסוגל להעפיל בהם לפסגות אם רק ינצלם כראוי.

(בדידי הוי עובדא)

"הַיֵּשֶׁב תֵּשְׁבִיבם לְאַזְזִירָה" (דברים כב, ח)

רבי אברהם ועקנין, מיקירי בני ירושלים, היה נוהג לקבץ תינוקות של בית רבן בשבת קודש אחר הצהרים, אל בית הכנסת, והיה אומר עמם פרקי תהלים, מחלק להם מיני מתיקה ומספר באזניהם סיפורי צדיקים ומדות נאצלות. פעם סיפר לילדי החסד על איש עני אחד בן טובים, שמצא שרשרת זהב יקרה בבית הכנסת. ביקש האיש לקיים מצות השבת אבידה, ותלה מודעות על דבר המציאה, אך במשך שנה תמימה לא הופיע אף אחד לדרוש אותה. יום אחד, קרא אדם אחד את המודעה הישנה, ובא לדרוש את האבידה על פי סימניה. שמע המוצא את הסימנים, וביקש ממנו להמתין מעט, עד שיבדוק אם הסימנים נכונים. לאחר זמן קצר יצא ואישר כי אמנם הסימנים נכונים, אבל במקום להשיב לו את השרשרת מיד, ביקש מהמאבד להמתין מעט עד שובו. לאחר זמן מה שב לביתו עם מאכלים שונים, ואחריו השתרכו שמונה אנשים, אותם ליקט מרחובות העיר וביקש מהם להשתתף בסעודת מצוה. אף אחד לא הבין לאיזו סעודה כוונתו, אולם כולם נטלו את ידיהם והסבו לסעודה, בלי להבין על מה ולמה. לפתע קם בעל הבית, שלף מכיסו את שרשרת הזהב, ושאל שוב את המאבד על הסימנים שלו, והראה לכל המסובים כי הסימנים נכונים. לאחר מכן עצם את עיניו, ואמר בהתרגשות לשם יחוד, "הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה מן התורה של השבת אבידה", ומתוך שמחה עצומה של מצוה, נתן את האבידה בידיו של האורח. בסיפור נפלא זה, ביקש רבי אברהם ועקנין להשריש בקרב צעירי הצאן, את השמחה הגדולה שיש לחוש כאשר מקימים כל מצוה, ולא לעשותה בלי כוונה כמצות אנשים מלומדה.

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנוי קדם

אות ז'

זמירה

"זמירה" הוא עוף שבימי הקיץ משורר באילן ללא הפסקה עד שכריסו מתבקעת והוא נופח את נפשו. יש לו כזו עריבות ומתיקות בזמרה עד שהוא מקריב את עצמו למענה. כן כתב בעל "שבט מוסר" (פרק כב).

זמר

"זמר" הוא בעל חיים שאוהב לשמוע קול זמרה ומרבה לרקוד. כשרוצים לצודו, מתקדמים לעברו שני ציידים. אחד מהם מזמר בשריקה, וכאשר ה"זמר" מתקרב למקור הזמרה, אזי הצייד השני קופץ עליו לתופסו. כן מבואר בספר ה"רוקח" (על התורה, פרשת ראה) ובספר "שער השמים".

זקן

אדם בעל זקן מפוצל – הוא אדם ערמומי. כן מבואר בגמרא ורש"י (סנהדרין ק, ב): "מאן דאית ליה מעברתא בדיקניה – שזקנו מחולק ומפוצל ויש בין שני שבילות כמין מעבר – כולי עלמא לא יכלי ליה בערמימותיה – דמתוך שחשב כל ימיו בערמות, הוא משים ידו לזקנו ומושך, כאדם שמחשב עד שנקרחה".

ראה גם "ערוך" (ערך מעברתא), שבעלי חכמת הפרצוף הסכימו, שזקן מפוצל הוא סימן לערום.

ר"ת	יציאה	כניסה	
20:33	19:53	18:41	ירושלים
20:30	19:56	18:58	תל אביב
20:33	19:56	18:51	חיפה
20:32	19:54	18:58	באר שבע

ג. מצוה הבאה בעבירה

הואיל ופעמים נעשית המצוה בעבירה, כגון: שנותן מעות לעני, וזה קונה במעות דבר מאכל, ואוכלו בלא נטילת ידים ובלא ברכה. נמצא שעשה מצוה הבאה בעבירה, ואינה מצוה. מקורות: בית יוסף סימן קסט (מאסף לכל המחנות סימן ה, לאויים סעיף א) לקוטי שושנים (עמוד תנז)

ד. לא תקנו ברכה על קללה

הואיל ולא תקנו ברכה על קללה ופרענויות, וכגון: קריעה על מת, תנחומי אבלים, ובקור חולים. וכו'. והרי בברכה נאמר: "ואתה לא תלונה" (דברים כח, יב), "אפס כי לא יהיה בך אביון" (שם טו, ד), ופוענונינו הטו את אלה. מקורות: הראב"ד בהג"ה בסדר תפלות של חול, הביאור האבודקתם דיני ברכת המצוות ומשפטים דף יט. ה. חיוב תמיד

אותן מצוות שלעולם חייב בהם ואין עתים להפטר מהם כגון: להאמין באלהינו, ולקראת אותנו, ולאחזה אותנו, ולשמוע בקולו, ולברכה בו, ושל לא לעבד עבודה זרה, ולא היו משגיחים על העניים שהיו מטלין ברעב, ואף על פי שלא נתנה התורה עדין, הנה הצדקה מן המשפלות - ותקנו ברכה דוקא במצוה שאנו מבדלים ומקדשים מבין העמים, וכמשמע מגסס הבכרה: "אשר קדשנו במצותיו וצונו..." ולא לאחרים. מקורות: הרוקח הלכות ברכות (סימן שסו) רבנו בחיי (בסוף פרשת שלח לך, ד"ה ועוד) שו"ת בנימין זאב (סוף סימן קפט) ערוך השלחן (יו"ד סימן רמ, סעיף ד. חוש"מ סימן תכו, סעיף י) שו"ת קרן לדוד גרינוולד (או"ח סימן סא, אות ח) זכרון שלום ברכות ס: (ד"ה לימא עמוד קפה לגאון רבי משה בלוי זצ"ל) לקוטי שושנים (עמוד תנז)

אף שלא נתקנו לזה, הקב"ה קובע לו שחר. (עין ספרא, וראה בכריתות כג). ב. מהגמרא (ב"ב) שרמיה התפלל, "הכשילם בעניים שאינם מהגנים". ולקאורה, הרי סוף סוף נתקנו לעשות מצוה עם עני הגון, אלא שמע מינה שהכל אחר התוצאה, אם נעשתה המצוה לבסוף, הרי זו מצוה, ואם לא, לא. ולכן אם העני לא יקבל, אין כאן מצוה כלל. מקורות: תשובת הרשב"א (ח"א סימן יח) בשם רבנו יוסף אבן פלאט, הובא באבודקתם ברכת המצוות והמשפטים דף יח. תשובות המייחסות להרמב"ן (סימן קפט). העטור והלכות ציצית, דף עו, סעיף א) שו"ת תמים דעים לראב"ד (סימן קעט). ועין עוד בקצות החושן (סימן צו, ס"א). שו"ת חתם סופר (חאר"ם, סימן נד). שו"ת הר צבי אבן העזר ח"א, סימן פז). שו"ת ציץ אליעזר וחלק יב, סימן פ). לקוטי שושנים (עמוד תמה) מה שבאר, הקשו ופלטו בטעם זה בהרחקה ובטוב דעת.

ב. הצדקה - ציווי מולל

הואיל וברכה נתקנה דוקא במצוה שאין הגוי מחיב בה - והרי הגוי חייב לעשות צדקה עם בני עמו, וכמו שמצינו באנשי סדום שנגמר דינם בעוון שהיו מואסים את הצדקה, ולא היו משגיחים על העניים שהיו מטלין ברעב, ואף על פי שלא נתנה התורה עדין, הנה הצדקה מן המשפלות - ותקנו ברכה דוקא במצוה שאנו מבדלים ומקדשים מבין העמים, וכמשמע מגסס הבכרה: "אשר קדשנו במצותיו וצונו..." ולא לאחרים. מקורות: הרוקח הלכות ברכות (סימן שסו) רבנו בחיי (בסוף פרשת שלח לך, ד"ה ועוד) שו"ת בנימין זאב (סוף סימן קפט) ערוך השלחן (יו"ד סימן רמ, סעיף ד. חוש"מ סימן תכו, סעיף י) שו"ת קרן לדוד גרינוולד (או"ח סימן סא, אות ח) זכרון שלום ברכות ס: (ד"ה לימא עמוד קפה לגאון רבי משה בלוי זצ"ל) לקוטי שושנים (עמוד תנז)

מאמרים בנושא הצדקה

י"ב טעמים מדוע אין מברכים על מצות הצדקה? א. תלויה באחרים

הואיל וברכה נתקנה דוקא כשאין המצוה תלויה בדעת אחרים כגון: ציצית, תפלין, סכה, שופר, לולב, מצקה, מגילה, הלל, נר חנוכה וכיוצא בזה. מה שאין כן מצוה כמו צדקה, שאינה תלויה בזה. ביד העושה, מפני שאפשר שלא יתקנה בה חברו ונמצא מתבטל, ואם יכרך נמצא שהוציא שם שמים לבטלה. אומנם יש כמה מקרים שבדאי תתקבל הצדקה בברכה, ולא תחזור, וכגון: 1. הן בני ובנותיו הגדולים. 2. נותן בהלואה. 3. נותן ללשכת חשאים או לקפת צדקה. 4. עושה שתפות עם חברו או ממציא לו מלאכה. בכל זאת, מטעם 'לא פלוג', לא תקנו על זה ברכה. על טעם זה קשה, הרי אמרו חז"ל: חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשה, מעלה עליו הכתוב כאלו עשה. ועוד, הרי כתוב בפוסקים שמי שנטל דיו בברכה, על דעת לאכל כביצה פת, ולבסוף נמלך, לא חייב לאנס עצמו לאכל כביצה, ואין זה ברכה לבטלה למפרע. מפני שבשעת הברכה כן היתה דעתו לאכל כביצה. כן במצות הצדקה, למה יחשב ברכה לבטלה למפרע, אם לבסוף העני לא קבל! ויש לומר שמצות הצדקה שונה משאר המצוות, שבמצוה זו הכל הולך אחר התוצאה, ולא אחר הפונה. וב' ראיות לדבר: א. מרש"י (ויקרא ה, יז) שקבת שמי שנפלה פרוטה מכיסו ומצאה עני,

ישמחו במלכותך

סוד כחה הגדול של השמחה בשבת המלכה | פרק י"א

'במוצאי מנוחה' מעלת השמחה וההודו במוצאי שבת המלכה

ספור נורא - מעלת השמחה וההודו בסעודת מלוח מלכה

מעשה היה עם הרה"ק רבי יהושע העשיל מאפטא זיע"א שכהן כבא בית דין בעיר מעזיבו' והיה ביתו סמוך ממש לבית המדרש, ופעם אחת כשאכלו בני העיר סעודת מלוח מלכה, שרו ורקדו בקול גדול מאד עד שבקעה הארץ מקולם, וכששמע הרה"ק את קול הרעש הזה, הלך לשם כדי לבקש מהם שלא ירעישו בקולם כי הפריעו למנוחתו, וכששמעו האנשים את קול פסיעותיו, יראו ממנו ומיד נשטמו כלם והלכו משם, וכשבא הרבי לא מצא שם אף אחד, וכשבא לביתו - והנה הגיע דוד המלך לקראתו ושאל אותו מדוע הפרת את שמחתך?

ותקף קרא הרבי למשמשו, וצוה אותו שיקרא לכלם שיגמרו את סעודת המלוח מלכה כאשר החלו לעשות ולא יגרעו ממנו מאומה כרצונם הטוב, וכאשר באו כלם, הלך הרב הקדוש בעצמו ושמוח עמהם ורקד וזמר עמהם זמן רב כשהוא מחזק ומזרז אותם שישמחו בשמחה רבה, ואמר להם: תדעו שדוד המלך היה אצלי, ואמר לי שכאשר רקדתי ושמתם במלוח מלכה, גרמתם שמחה גדולה ונצומה בפרום וכל הפמליא של מעלה שמחו אתכם, ולכן תזוהרו לשמח תמיד בסעודת מלוח מלכה, כי שמחה זו עושה שעשועים גדולים בשמים ומעלתה גדולה עד מאד.

ועל פי זה מבאר מדוע כתבו חז"ל שכל האוכל סעודת מלוח מלכה יזכה לקום בתחית המתים, כי מסעודה זו נהנית עצם הלזו שממנה יקום הגוף לתחייה.

וזאת על פי מה שקבת הזוהר הקדוש, שכפי שהאדם כבד את השבת ושמח בה - כך יזכה לשמח לעתיד לבוא, שאז תהיה שלמות השמחה.

והנה עקר השמחה והכבוד של שבת הוא כאשר מלויים את שבת המלכה מתוך שמחה, שבה מראה האדם את שלמות שמחת לבו עם השבת, ולכן בנכות שהאדם מלוח מלוח את שבת המלכה מתוך שמחה, יזכה לקום לתחיית המתים ולשמח עם המלך לעתיד לבוא בשמחה גדולה שתהיה לעתיד לבוא. ה' יזכנו אמן.

(מתוך ספר 'ישמחו במלכותך')

אבות ובנים

6. כמה בנים היו לבנימין בן יעקב

אבינו?

- א. עשרה.
- ב. חמישה.
- ג. שניים, כמו אימו.
- ד. שנים עשר, כמו אביו.

7. היכן נפטר ונקבר הרמב"ם?

- א. נפטר ונקבר בטבריה.
- ב. נפטר במצרים ונקבר בטבריה.
- ג. נפטר ונקבר במצרים.
- ד. נקבר בטבריה, אך לא ידוע לנו מקום פטירתו.

8. מתי אומרים סליחות שלא בימים הנוראים?

- א. בכל פעם שיהודי נמצא בצער.
- ב. רק בימים הנוראים.
- ג. כשנפטר אחד משבעה קרובים.
- ד. בימי תעניות ציבור.

9. איזה הר הוא 'עז וקשה'?

- א. הר עזאזל.
- ב. הר חרמון.
- ג. הר הכרמל.
- ד. הרי האלפים.

10. היכן היה חי 'הספורנו'?

- א. בסוריה.
- ב. בחברון.
- ג. באיטליה.
- ד. בצרפת.

תשובות

א' 6' 8' 7' 9' 5' 4' 3' 2' 1'

"לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם, הקם תקים עמו". (דברים כב, ב).

(החשפ"ד) בגמרא במסכת בבא מציעא (בב, 6) נחלקו רבי שמעון וחכמים, האם מוכח מתוך הפסוק שמדובר על טעינה: לדעת חכמים מוכח שמדובר על טעינה ("נופלים" – החמור על הקרקע, וגם המשא על הקרקע ולא על החמור, וצריך להטעינו), ואפשר היה ללמוד דין טעינה מדין פריקה שכתובה בספר שמות בפרשת משפטים (שמות כג, ה): "כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו", ומדוע נכתב פסוקו המדבר בטעינה? ללמד ששונה דין טעינה כאן מדין פריקה שם, שפריקה בחינם, אך טעינה – אינו חייב לטעון בחינם, אלא בשכר.

ולדעת רבי שמעון, לא מוכח מהפסוק שמדובר על טעינה ("נופלים" – אפשר לפרש על החמור או השור, אך המשא עדיין עליהם, ואין צורך לטעון, אלא לפרוק המשא מעליהם כדי להקים אותם), ולכן לא היה די בפסוק אחד (זה או ההוא שבפרשת משפטים) וצריך שני פסוקים, כדי ללמד אותנו שיש דין טעינה, ופסוק אחד לפריקה ופסוק אחד לטעינה. אמנם חובת טעינה היא בחינם.

ובכן פירש"י כאן: "הקם תקים" – זו טעינה (בבא מציעא לב, 6), להטעין משאוי שנפל מעליו. עכ"ל.

וביאר בשפתי חכמים: רצונו לתרץ: למה משנה הלשון, שצאן פתיב "הקם תקים", ובפרשת משפטים פתיב "עזב תעזב". ומתרגם, דשם מדבר בפריקה לפרק המשא, אבל זו טעינה. עכ"ל.

[ולכאורה רש"י כדעת חכמים, שפסוקו מדבר בטעינה. כי לפי רבי שמעון הרי אין הוכחה איזה פסוק מדבר בטעינה ואיזה בפריקה. וצריך עיון].

ונ"ל בס"ד לרמז לדברי רש"י (ולכאורה כחכמים): "הקם" בגי' טעינה עם הכולל. ודוק.

{ 'תורת מאיר' | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א }

החפץ חיים

פרק ז' | כמה צריך האדם להתחזק בעודו בחייו לתורה ומצוות

כתוב במשלי (קאפיטל ל'): אשת חיל מי ימצא וגו' שהוא מרמז על התורה כידוע.

לא תראה לביתה משלג והוא מטעם שאין בו שום סדק ומרמז בזה על ההיכל שנברא ע"י לימוד התורה, היה כל ההיכל בשלימות כי לא חסר מרמז ג"כ שלימודו היה בקדושה באופן נעלה בלימודו אף משנה אחת.

וכל ביתה לבש ועי"ז כלול ההיכל בזיוו ותפארתו לעיני הכל.

שנים והוא להוד ותפארת לכל מי שרואהו. סליק:

הרה"ק רבי פנחס מקאריין ז"ע | יום ההילולא - י' אלול

להצדיק רבי פנחס מקאריין ז"ל בא אשכנזי (דייטש) אחד מעיר דנציג, לבקש ממנו עצה וברכה על בתו שנסתמאה פתאום, והרופאים הגדולים אינם יודעים מהיכן באה לה זאת. אמר לו הצדיק: -הסיבה היא, מפני שגם אביה הוא סומא, והמחלה הזאת עוברת בירושה מאבות לבנים. תמה ה"דייטש", ואמר: הלא אני עיני בריאות, ואפילו במשקפיים אינני משתמש. אמר לו הצדיק: -הסומא האמיתי הוא החוטא, כדברי הנביא, "עם עור ועיניו יוש" (ישעיה מג, ח), וכמאמר המשנה (סוטה פ"א מ"ח): "שמשון הלך אחרי עיניו, לפיכך נקרו פלשתים את עיניו". והוסיף הצדיק לומר לו, שכל בני ביתו המסתכלים בו עומדים גם כן בסכנה להסתמא, כמאמר הגמרא: "המסתכל בצורת רשע עיניו כהות" (מגילה כח ע"א). כשמוע ה"דייטש" את הדברים התחיל לבכות, והבטיח שמעתה יתחיל להתנהג בדרכי היהדות. אמר לו הצדיק, שאם יקיים הבטחתו תוחזר לבתו ראות עיניה כבתחילה, וצויה לתת לה דבש מאריך- ישראל, וכמאמר הגמרא (יומא פג ע"ב): "דבש וכל מיני מתיקה מאריך מאור עיניו של אדם", ולמדו זה ממקרא (שמואל א, יד, כט): "ראו נא כי אורו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה". חזר ה"דייטש" לדנציג, הפך את ביתו מטרופה לכשר, ובתו נתפאה, ונסעה לקוריין לראות את הצדיק, ונדבה שם מעות לכתוב שני ספרי תורה.

(נפלאות הצדיקים)

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות עמותת "בצדקה תכוננו" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת כלכלית ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף העמותה פועלת ללא מטרות רווח כלל!

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים בתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה לילדות ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

גם אתם יכולים לתמוך בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!

הקדשה למשך חודש

הקדשה לשנה שלמה בעלון

זכות בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית בעלון

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

alonn@gamah.org - מייל לכל מטרה

אתר העמותה WWW.GAMAH.ORG

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

לתרומה סרקו את הברקוד

bit

בצדקה תכוננו
נותנים את הלב לנוקדים

הקם תקים עמו

רבנו יונה כתב ויתבהר בתורה כי יעזור ה' לשבים כאשר אין יד טבעם משגת ויחדש בקרבם רוח טהורה להשיג מעלת אהבתו שנאמר "וְשָׁבַת עַד ה' אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר אֶנְכִּי מְצַוֶּה הַיּוֹם אֹתָהּ וּבְנִיךָ כָּל לִבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ". מה זאת אומרת? אדם ששב בתשובה השם עוזר לו ומחדש בקרבם רוח טהורה להשיג מעלת אהבתו והוא ישמע בקול השם בכל לבבו ובכל נפשו. זה אומר בגוף הענייני ומל ה' אלוהיך את לבבך ואת לבב זרעך להשיג אהבתו ורבים לצערנו הרע מתייאשים מראש להתחרט מתחרטים להתוודות מתוודים לא בעיה לדפוק על החזה... פעם אחת אמר וידוי אז איזה צדיק ראה אותו עושה את הוידוי ודופק חזק על הדלת כאן אומר לו בעל הבית לא בפנים לא הבנתם בעל הבית לא בפנים, מה אתה דופק? אין שם אף אחד שיעשה משהו, שום דבר, אין, אין, הכל ריק מה, נדפוק סתם? אין בעל הבית, אם היה בעל הבית היה מחליט החלטות אבל אין פה בעל הבית אפילו אז להתחרט מתחרטים, להתוודות מתוודים אבל קבלה לעתיד להחליט החלטה נחושה? הם יודעים שאין בכוחם, אין בכוחם מכירים את עצמם, הם ברשות ליכנס היצר חזק מהם, הם אומרים אבל הם לא מביאים בחשבון את עזר השם, מה עם עזר השם? כתוב ברבנו יונה כי יעזור ה' לשבים כאשר אין יד טבעם משגת, נכון, על פי טבע קשה, אתה לא יכול, תגיד מה שאתה רוצה אבל מה עם העזרה? יש עזרה מאת האלוקים שהוא חוזר ומחדש בקרבם רוח טהורה כדי שישגו מעלת אהבתו. החסיד היעב"ץ, זכר צדיק לברכה בביאור לאבות פרק ב' משנה ב' על דברי הכתוב גול על ה' דרך הבוטח עליו והוא יעשה פסוק בתהילים ל"ז. משל למה הדבר דומה? אדם ביקש לבנות בית בעמק עלה להר, מצא אבן גדולה ורצה שתהיה אבן הפינה אבל איך מורידים אותה לעמק? אין בכוחו להרימה ודאי שלא לשאת אותו על שכמו ולרד איתה במורד לא שייך אבל יש דרך אחרת ידחוף אותה יתחיל לגלגל והיא מאליה כבר תידרדר עד לעמק. זה מה שדורשים מהאדם דוד המלך השמיע אותנו את הפסוק הזה כי היה בעל ניסיון אמר גול, גול במשל פה זה גלגל גול על השם דרכך אל תפחד, תתחיל לגלגל, תתחיל לגלגל הובטח עליו והוא יעשה. לדוד המלך היה ניסיון.. מולו עמד גוליית

הענק לבוש השריון בחנית ומגן, כולו שריון וחירף מערכות אלוהים חיים היה מדבר נגד השם רחמנא לצלן יצא דוד מולו בחלוקי אבנים עם רוגטקה ובדרך הטבע אי אפשר לנצח אדם שכולו טנק שריון איך תחדור את השריון? יש לך נ"ט? אין לך, מה יש לך? חלוקי אבנים?

אבל דוד המלך שמח על עזרת השם ואמר רבותינו במדרש שמואל יא שנעשה מגן הנחושת שעל פני גוליית רך כבצק נכנסה האבן במצחו חדרה את השריון, טח! נכנסה לו למוח ונפל שדוד. דבר אחד נדרש מאיתנו כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו וחדלת מעזוב לו? עזוב תעזוב, עמו. אסור לנו לעמוד מנגד כשהזולת הבעלים, בעל החמור, הלך וישב לו, והוא אומר במצוקה. התורה מצווה, אתה רואה את החמור לו, הואיל ועליך מצווה, אם רצונך לפרוק, פרוק. של השונא שלך. אתה שונא אותו. למה אתה שונא? כתוב לא תשנא את אחיך בלבבך. אז איך תעזוב עמו, כשהוא גם כן מתאמץ. אבל אתה שונא אותו? התורה אומרת שמותר לשנא מתאמץ, אז אתה מצווה. עזוב תעזוב עמו. אבל אתה. אם ראית דבר עבירה שהוא עבר ביחיד ואמרת לו שהוא עובר עבירה והוא לא רוצה כי תראה חמור שונאך, רובץ בדרך. ה... אומר לו לחזור בתשובה, מצווה לשנאותו. מצווה לשנאותו. הרועה עובר עבירה ולא חוזר בו? ואם היה הבעלים של החמור, זקן או חולה, חייב. מצווה לשנאותו. אם ראו שני עדים, כולם צריכים זה לא בגלל שהוא אומר לך את הפסוק, מסתלבט לשנא אותו. פה כתוב, שונאך. רק אתה ראית עליו, יושב בצד, ואומר לך, תסכול. אז מפה אותו עובר עבירה, ואתה הערת לו, הוא לא רוצה לשמוע. מצווה לשנאותו. ואתה רואה אותו עכשיו עם החמור שהוא רובץ תחת משאו. זאת אומרת, נתקע עם המכונית, פאנצ'ר, משהו. רש"י אומר, בעיה לעזור לנו. אבל הוא אומר, אל תגיד אני לא וחדלת מעזוב לו, בתמיהה. וחדלת מעזוב לו, עזוב תעזוב עמו. מה זה עזוב תעזוב, מה בלבך? אומר גול! גול! על ה' דרכך. תתחיל לגלגל. תתחיל! התרגום, עזוב תעזוב את השנאה שיש לך בלב כרגע, ותעזור לו, עמו. תעזור לו. התורה מצווה, כל מה שיש בכוחך, והשם יסיים ויביא אותך למרות זאת, הרמב"ם מסביר למה פה מותר לאדם. לאהבתו וליראתו, שתשמע בקולו, וימול את על ממון לא שונאים. לא נוקמים ולא נוטרים על ממון. אבל אם הוא פגע לך בגוף, אם הוא הוסיך אותך היוק שאתה יכול לתבוע אותו בבית דין וכו', אתה יכול לשנא אותו ויש נקימה ויש נטירה. ותלמיד חכם שלא נוקם ולא נוטר כנחש, אינו תלמיד חכם. יש דינים, לא כמו שחושבים. לא תקום ולא תטור זה בממון. אבל בפגיעה גופנית, או יותר מזה, מצווה לשנא אותו וגם לנקום ולנטור. וגם אם יבקש עזרה, לא לעזור לו. אבל פה הרמב"ם אומר שבגלל שבכל אופן אדם שתקוע בדרך ולא יכול להתקדם, יש סכנה

שמישהו יהרוג אותו. יש שודדים, יש כל מיני צרות. אז לא עד כדי כך להביא אותו לכלל הריגה, זה לא. התורה אומרת, במקרה כזה אתה צריך להתערב לכבוש את השנאה ולעזור לו לחלץ אותו מן המקום. טוב, למדנו בקצרה משהו. אז אסור לעמוד מנגד שהזולת במצוקה. אז לפי זה. אם זה מצווה אותנו השם, ודאי שהקדוש ברוך הוא לא יעמוד מנגד כשאנחנו במצוקה. אז אם הוא מלמד אותנו לא לעמוד במצוקה, הוא ודאי רבותינו במדרש שמואל יא שנעשה מגן הנחושת שעל פני גוליית רך כבצק נכנסה האבן במצחו חדרה את השריון, טח! נכנסה לו למוח ונפל שדוד. דבר אחד נדרש מאיתנו כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו וחדלת מעזוב לו? עזוב תעזוב, עמו. אסור לנו לעמוד מנגד כשהזולת הבעלים, בעל החמור, הלך וישב לו, והוא אומר במצוקה. התורה מצווה, אתה רואה את החמור לו, הואיל ועליך מצווה, אם רצונך לפרוק, פרוק. של השונא שלך. אתה שונא אותו. למה אתה שונא? כתוב לא תשנא את אחיך בלבבך. אז איך תעזוב עמו, כשהוא גם כן מתאמץ. אבל אתה שונא אותו? התורה אומרת שמותר לשנא מתאמץ, אז אתה מצווה. עזוב תעזוב עמו. אבל אתה. אם ראית דבר עבירה שהוא עבר ביחיד ואמרת לו שהוא עובר עבירה והוא לא רוצה כי תראה חמור שונאך, רובץ בדרך. ה... אומר לו לחזור בתשובה, מצווה לשנאותו. מצווה לשנאותו. הרועה עובר עבירה ולא חוזר בו? ואם היה הבעלים של החמור, זקן או חולה, חייב. מצווה לשנאותו. אם ראו שני עדים, כולם צריכים זה לא בגלל שהוא אומר לך את הפסוק, מסתלבט לשנא אותו. פה כתוב, שונאך. רק אתה ראית עליו, יושב בצד, ואומר לך, תסכול. אז מפה אותו עובר עבירה, ואתה הערת לו, הוא לא רוצה לשמוע. מצווה לשנאותו. ואתה רואה אותו עכשיו עם החמור שהוא רובץ תחת משאו. זאת אומרת, נתקע עם המכונית, פאנצ'ר, משהו. רש"י אומר, בעיה לעזור לנו. אבל הוא אומר, אל תגיד אני לא וחדלת מעזוב לו, בתמיהה. וחדלת מעזוב לו, עזוב תעזוב עמו. מה זה עזוב תעזוב, מה בלבך? אומר גול! גול! על ה' דרכך. תתחיל לגלגל. תתחיל! התרגום, עזוב תעזוב את השנאה שיש לך בלב כרגע, ותעזור לו, עמו. תעזור לו. התורה מצווה, כל מה שיש בכוחך, והשם יסיים ויביא אותך למרות זאת, הרמב"ם מסביר למה פה מותר לאדם. לאהבתו וליראתו, שתשמע בקולו, וימול את על ממון לא שונאים. לא נוקמים ולא נוטרים על ממון. אבל אם הוא פגע לך בגוף, אם הוא הוסיך אותך היוק שאתה יכול לתבוע אותו בבית דין וכו', אתה יכול לשנא אותו ויש נקימה ויש נטירה. ותלמיד חכם שלא נוקם ולא נוטר כנחש, אינו תלמיד חכם. יש דינים, לא כמו שחושבים. לא תקום ולא תטור זה בממון. אבל בפגיעה גופנית, או יותר מזה, מצווה לשנא אותו וגם לנקום ולנטור. וגם אם יבקש עזרה, לא לעזור לו. אבל פה הרמב"ם אומר שבגלל שבכל אופן אדם שתקוע בדרך ולא יכול להתקדם, יש סכנה

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א
בבית מדרש קהילות פז, בבני ברק
בתאריך 25.08.2015
לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו (גם מטלפון
כשר) 077-3532243

לחזרה בתשובה שלמה
מהרה וזיווג הגון
בעילום שם
לעילוי נשמת
משה בן יונה חממה

לזיווג הגון מהרה
שילה בן ורד
אריאל בן רוזה
אבנר מזאין בן ג'ולייט

לעילוי נשמת
אברהם בן מינה
דייזי בת חביבה
גיורא בן שרה וישראל

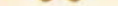
לזיווג הגון מהרה
דוד בן אריאלה
לעילוי נשמת
יהודה בן שלום

לחזרה בתשובה ורפואה
אבנט אסתר בת זאודה
ישארג בת אס'לה
וכל צאצאיהן

אליה בן שרה
יוכה להיות צדיק
תלמיד חכם וירא שמים
רוני בת אביטל
חזרה בתשובה שלמה

לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
רינה בת איבון
רוזה בת פרידה

לעילוי נשמת
אפרים בן שושנה
איליה בן נינה

זכות משולשת !!!

שותפות
בסיוע למשפחות
נזקקות

לציון / אהבה ואף אהבה

בצדקה תסעני

9. 2025

[illegible]

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound, and the overall tone is a warm, off-white or light beige.

0544785404

